

Publicerad 2018-05-15 22:51 av Black raven

Jag parkerar min kärlek till dig utanför ditt ego.

Len som svart sammet. Din röst förtrollar mig. Som solmogna persikor. Ditt varma skratt får mig att smälta. Som kyss med smak av Pina Colada. Din passion för livet. Du uppvaktar mig och jag känner mig kvinnlig. Som sensommarkvällen som aldrig tar farväl. Ditt vemod lockar fram gudinnan inom mig. Som att smekas av snöflingor. Din kallsinnighet gör mig osäker. Men din kärlek till dig själv räcker inte över till mig. I dina händer vilar mitt krossade hjärta. Men du, du bara ler. Ler mot din egna spegelbild och jag inser att den jag trodde var min stora kärlek simmar i kloakens eget paradiset av avskum. Utmanande möter jag min egna djuriska blick i spegeln och jag lovar att aldrig överge mig själv igen. Så länge stjärnorna glittra i regnbågens färger och vattenfallet inte sköljer bort leopardens fläckar och zebrornas ränder. Jag sträcker fram min hand och klappar panterns glänsande päls. Len som svart sammet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten